

§ 1. Osadę Skaryszew i wieś Wincentów powiatu radomskiego wyłącza się z gminy wiejskiej Skaryszew i tworzy się z nich gminę miejską Skaryszew z siedzibą zarządu miejskiego w Skaryszewie.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Skaryszew rozciąga się moc obowiązującą dekretem z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) i uzupełnia jednocześnie wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje: „158 Skaryszew”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

414.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

o zmianie obowiązujących w Ziemi Wileńskiej przepisów prawnych w przedmiocie ustroju sądownictwa.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na Ziemię Wileńską rozciąga się moc obowiązującą:

- dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170),
- dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie ustroju Sądu Najwyższego (Dz. P. P. P. № 15 poz. 199); we wszystkich przepisach nadal obowiązujących na Ziemi Wileńskiej zastępuje się wyrazy „sąd kasacyjny” przez „Sąd Najwyższy w Warszawie”,
- ustawy z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie oznaczenia okresu organizacji sądownictwa (Dz. U. R. P. № 46 poz. 278).

§ 2. Działy VI i VII (art. 17—25) dekretu № 20 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 18 listopada 1920 r. (Dz. Urz. Tymcz. Kom. Rząd. № 3) w przedmiocie organizacji wymiaru sprawiedliwości na terytorjum Litwy Środkowej, zawierające przepisy o mianowaniu i odwołaniu oraz o nadzorze i odpowiedzialności dyscyplinarnej, zastępuje się przez działy V (z wyjątkiem art. 24), VI i VII Przepisów Tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem (Dz. Urzęd. Dep.

Spraw. z r. 1917 № 1) z późniejszymi zmianami i przez art. 33 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelných w Król. Pol. (Dz. Pr. Kr. P. № 1 poz. 1).

§ 3. Uchyła się wszelkie przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, obowiązujące dotychczas na Ziemi Wileńskiej, w szczególności:

- art. 4, 10, 11, 16, 26 i 27 dekretu № 20 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji wymiaru sprawiedliwości na terytorjum Litwy Środkowej (Dz. Urzęd. Tymcz. Kom. Rząd. № 3),
 - art. 7 — 9 dekretu № 26 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 23 listopada 1920 r. (D. U. T. K. R. № 5),
 - punkt d) § 8 dekretu № 40 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 15 grudnia 1920 r. w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. T. K. R. № 10),
 - dekrety Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 21 maja i 13 września 1921 r. № № 255 i 337 w przedmiocie utworzenia i organizacji izby kasacyjnej (Dz. U. T. K. R. № № 19 i 31 1921 r.).
- Izbę kasacyjną w Wilnie znosi się.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

415.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 czerwca 1922 r.

o zniesieniu Sądu apelacyjnego Ziemi Wschodnich, oraz o dyzlokacji sądów w okręgach sądów apelacyjnych w Wilnie i Lublinie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. 1919 r. № 14 poz. 170) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 414) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się Sąd apelacyjny Ziemi Wschodnich.

§ 2. Włącza się do jurysdykcji Sądu apelacyjnego w Wilnie sądy okręgowe: w Grodnie, w Pińsku i Wilejski z siedzibą w Nowogródku, zaś do jurysdykcji sądu apelacyjnego w Lublinie — sąd okręgowy w Łucku; sądowi okręgowemu Wilejskiemu nadaje się nazwę „Sąd okręgowy w Nowogródku”.

§ 3. Ustala się właściwość terytorjalną sądów okręgowych okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie w sposób następujący: a) Sąd okręgowy w Grodnie obejmuje powiaty: białowiecki, grodzieński, kosowski, prużański, słonimski i wołkowyski; b) Sąd okręgowy w Nowogródku — powiaty: baranowicki, nieświeski, nowogródzki i stołpecki; c) Sąd okręgowy w Pińsku — powiaty: brzeski, drohiczynski, kobryński, luniniecki i piński; d) Sąd okręgowy w Wilnie — powiaty: brasławski, duniłowicki, dzisieński, lidzki, oszmiański, święciański, trocki, wilejski, wileński i wołyński.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

416.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 czerwca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wschodnie mocy obowiązującej dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawnopolitycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie, i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowiecki województwa białostockiego, rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego, (Dz. P. P. P. № 22 poz. 75), przy czem wydaje się następujące przepisy przechodnie.

§ 2. Adwokaci przysięgli wciągnięci do list do dnia 1 lipca 1922 r., są adwokatami w rozumieniu ustawy, a pomocnicy adwokatów przysięgłych — aplikantami adwokackimi.

§ 3. Pomocnicy adwokatów przysięgłych, którzy do dnia 1 lipca 1922 r. ukończyli pięcioletnią aplikację, mogą być zapisani na listę adwokatów w myśl dotychczasowych przepisów przez Radę Adwokacką.

§ 4. Pomocnicy adwokatów przysięgłych, którzy rozpoczęli aplikację przed 1 lipca r. b., a nie ukończyli pięciolecia, mogą być zapisani na listę adwokatów po odbyciu łącznej czteroletniej aplikacji adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego; zwol-

nieni są natomiast od dwuletniej obowiązkowej aplikacji sądowej i egzaminu sądowego.

§ 5. Pomocnicy adwokatów przysięgłych, którym na mocy dotychczasowych przepisów przed 1 lipca 1922 r. były wydane świadectwa na prawo prowadzenia spraw cudzych, będą mogli nadal otrzymywać świadectwa i prowadzić sprawy cudze na tychże zasadach.

§ 6. Wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

417.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 czerwca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na ziemi, wskazane w art. 1 i art. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego (Dz. P. P. P. № 22 poz. 75), przyczem wydaje się następujące przepisy przechodnie.

§ 2. Adwokaci przysięgli wciągnięci do list do dnia 1 lipca 1922 r. są adwokatami w rozumieniu ustawy, a pomocnicy adwokatów przysięgłych — aplikantami adwokackimi.

§ 3. Pomocnicy adwokatów przysięgłych, którzy do dnia 1 lipca 1922 r. ukończyli pięcioletnią aplikację, mogą być zapisani na listę adwokatów w myśl dotychczasowych przepisów przez Radę Adwokacką.

§ 4. Pomocnicy adwokatów przysięgłych, którzy rozpoczęli aplikację przed 1 lipca r. b., a nie ukończyli pięciolecia mogą być zapisani na listę adwokatów po odbyciu łącznej czteroletniej aplikacji adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego; zwolnieni są natomiast od dwuletniej obowiązkowej aplikacji sądowej i egzaminu sądowego.